

Tilskuddet til Fællesskuer, det vil altsaa sige de provinsielle Fællesskuer, hvor der udstilles Dyr fra hele Provinsen, og som har faaet et forholdsvis større Tilskud end Landboforeningernes Dyrskuer, foreslaas nedsat med 20 pCt., hvad der er ret rigeligt. Tilskuddet til Hesteavlforeningerne foreslaas ogsaa nedsat med 20 pCt., og det samme gælder Tilskuddet til Kvægavlforeningerne. Det kan være værd at tage under Overvejelse i det kommende Udvalg, om der ikke, naar der skal spares her, bør foretages en Flytning fra Tilskuddet til Hesteavlforeningerne til Tilskuddet til Landboforeningernes Dyrskuer, saaledes at dette kan blive noget større.

Endelig foreslaas der i § 1 en Forhøjelse af Tilskuddet til Ansættelse af Foreningskonsulenter i Husdyrbrug med 35 000 Kr. til 185 000 Kr. Hensigten hermed maa være at opretholde det hidtidige Forhold, saaledes at Foreningerne kan faa Halvdelen af Lønnen til Husdyrbrugskonsulenterne. Dette kan jeg i og for sig ikke have noget imod, men det vil jo stille disse Konsulenter ulige overfor Planteavlskonsulenterne. Naar Planteavlsbevillingerne bliver nedsat, vil Tilskuddet til Planteavlskonsulenternes Lønninger vel blive $\frac{2}{5}$ eller $\frac{1}{5}$ eller saadant noget af deres Lønninger, medens man altsaa vil tilskyde Halvdelen af Husdyrbrugskonsulenternes. Tidligere var vi utilfredse, fordi der var den omvendte Ulighed, nemlig at Planteavlforeningerne fik et Tilskud, der udgjorde Halvdelen af Planteavlskonsulenternes Lønninger, medens Staten langt fra tilskød Halvdelen af Husdyrbrugskonsulenternes Lønninger. Nu synes det altsaa, at man vil etablere lige det omvendte Forhold; jeg ved ikke, om man kan gøre noget ved det.

I § 2 foreslaas Tilskuddet til Statsskuer for Hingste nedsat fra 40 000 til 30 000 Kr. og til Statsskuer for Tyre ligeledes fra 40 000 til 30 000 Kr., hvad der altsaa er en Nedsættelse med 25 pCt. I § 3 foreslaas det, at Statstilskuddet til Konkurrencer mellem hele Kvæghold fuldstændig skal falde bort, og at Tilskuddet til Oprettelse af Svineavlscentre m. m. nedsættes fra 25 000 til 20 000, altsaa med 20 pCt.; det er et Statstilskud, som er givet under Forudsætning af, at der ydes et tilsvarende Tilskud fra anden Side, og det har Slagterierne gjort.

Endelig foreslaas det i § 4, at i de to Finansaar 1923—24 og 1924—25 forhøjes den Bevilling, der har været stillet til Landbrugsministerens Raadighed til Fremme af andre Formaal vedrørende Husdyravl og Husdyrbrug med 35 000 fra 25 000 til 60 000

Kr. Der staar i Bemærkningerne, at denne Bevilling tænkes anvendt til Fremme af Husdyrbruget i det mindre Landbrug. Det kunde have sin Interesse at faa lidt Oplysning om, hvad det er for Foranstaltninger, man tænker paa, da det ikke er angivet nærmere. Maaske vil den højtærede Minister udtale sig derom, ellers gaar jeg ud fra, at det Udvalg, som antagelig bliver nedsat til en kort Behandling af Lovforslaget, kan faa Rede derpaa.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg.

Bording: Mit Parti har altid været villigt til at være med til at yde Støtte til de forskellige Erhverv, hvad enten det har været Støtte til et Erhverv, som paatog sig nye Opgaver, eller Støtte til et Erhverv, som var kommet i en Nødssituation. Socialdemokratiet har derfor ogsaa altid været med til at stemme for de Bevillinger, der efterhaanden er blevet ydet af Statskassen til Landbruget, idet vi har ment det rigtigt at støtte Landbruget, naar det f. Eks. tog nye Opgaver op. Det forekommer mig imidlertid, at man ogsaa deraf kan slutte, at naar Landbruget efterhaanden naar til selv at kunne klare disse Opgaver, maa det undvære den Støtte, som Staten hidtil har ydet dertil. Derfor er jeg Ministeren taknemmelig for, at han ved Fremsættelse af Lovforslaget har villet medvirke til en Nedsættelse af de forskellige Bevillinger, der er omtalt i Lovforslaget, saaledes Bevillingerne til Landboforeningernes Dyrskuer fra 175 000 Kr. til 110 000 Kr., altsaa med 65 000 Kr., til Fællesskuer fra 75 000 Kr. til 60 000 Kr., altsaa en Nedsættelse paa 15 000 Kr., til Statsskuer for Hingste fra 40 000 Kr. til 30 000 Kr., altsaa en Nedsættelse paa 10 000 Kr., til Statsskuer for Tyre fra 40 000 Kr. til 30 000 Kr., altsaa en Nedsættelse paa 10 000 Kr., og til Hesteavlforeningerne fra 100 000 Kr. til 80 000 Kr., altsaa en Nedsættelse paa 20 000 Kr. Endvidere er der foreslaet nogle Nedsættelser, som jeg senere skal komme tilbage til.

De Bevillinger, jeg her har nævnt, forekommer det mig, at man meget vel kan nedskære, som den højtærede Landbrugsminister har foreslaet. Jeg er endda tilbøjelig til at tro, at man kunde gaa yderligere ned. Jeg tror, at det er en stærkt udbredt Mening blandt Landboerne, at man godt kunde gaa til en meget stærk Nedskæring af Statstilskuddene til Dyrskuerne og Hesteavlforeningerne, ja, at de